

Horváth Attila Bence 4.e

A királyfi lova

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy öreg király. Ennek a királynak volt egy ifjú, daliás fia. Ez a fiú nagyon szeretett lovagolni. Vett is neki az édesapja egy gyönyörű, ezüstszürke lovat. Annyira örült neki, hogy minden nap csak lovagolni akart.

De azt mondta a király neki:

-Édes kisfiam, nem csak a lovaglással kellene foglalkoznod!

-De ez a legjobb játék! Úgy unatkozom! - kiáltott fel őszintén a fiú.

-Ez nem játék! - közölte mérgesen az apja.

Erre a fiú annyira dühös lett, hogy faképnél hagyta az apját és elrohant. Természetesen a ló karámja felé vette az irányt. De a ló nagy meglepetésére nem volt ott.

-Hé, te lovászfíú, miért nincs a helyén Huszár? - kérdezte a királyfi.

-Jaj, bocsánat felség, de a ló véletlenül megszökött, amikor zabot akartam adni neki! - esedezett a lovászfíú.

Ha ezt elmondom az édesapámnak, lefejeztet téged! Három napod van, hogy megtaláld! – utasította a királyfi.

Elindult a legény nagy búsan. Estefelé beért egy ezüsterdőbe. Ott a közepe tájékán talált egy házat. Abban lakott egy öregasszony. A fiú szállást kért tőle. Az öregasszony azt mondta neki:

-Adok én szállást neked, csak kérek érte egy apróságot! A házamhoz éjfélkor mindig ördögök jönnek és ellopják a varázslatos körtefámról a körtétet! Kérlek, vigyázz rájuk! Rendben. Megteszem. De kérdezhetek valamit? Nem látott errefelé egy szép, ezüstsínű lovat?

-Megmondom, hogy mit tudok, ha reggel minden körte a fán marad. - válaszolta rejtélyesen az anyóka.

A fiú lefeküdt a fa alá és elbóbiskolt. Csak akkor riadt fel, amikor léptek zaját hallotta. Feltápáskodott és meglátta az ördögöket, akik éppen ott álltak mellette és sutyorogtak róla, ki is lehet ő. A fiú megijedt és előhúzta a kardját. Rászegezte a legközelebb álló ördögére, aki ijedten hátra hőkölt. Megegyezett az ördögökkel, hogy életben hagyja, ha nem lopnak többet az anyótól.

-Tudod, hogy az öregasszony, akit védelmedbe fogtál egy boszorkány? Tegnap láttuk, hogy elfogott egy ezüstszürke lovat. - árulkodott a legkisebb ördög.

-Ezt nem hiszem el! Bizonyítsátok be! Ki hinne egy ördögnek? – mondta a lovászfíú.

-Akkor gyere velünk a házhoz! - hívták.

Megmutatták a fiúnak, melyik ablakon nézzen be, ők pedig visszamentek a pokolba. A legény benézett és elállt a lélegzete. Valóban ott volt a királyfi lova. Kinyitotta az ajtót és gyorsan kioldotta a lovat. Ebben a pillanatban előjött az öregasszony és felvette a seprűjét. A fiú szakított három körtét a fáról és elvágatott. Az asszony azt kiabálta neki:

-Add vissza a körtéimet és a lovat!

De a lovászfíú nagyon jól lovagolt. Egyszer a körték kipattantak a kezéből és mivel varázskörték voltak, szétpukkantak az öregasszony közelében, aki leesett a seprűjéről és szörnyethalt. Visszavágtatott a fiú a palotába. A királyfi nagyon megörült, amikor meglátta a lovát. Megkegyelmezett a lovászfíúnak.

Ha a lovászfíú nem hozta volna vissza a lovat, az én mesém is tovább tartott volna.